

Marleen,  
Lieve Marleen,  
Beste Marleen,

Hier staan we dan. Een moment dat ooit ver weg leek, een uitgestelde mijlpaal, alsof het afscheid nooit echt komen moest. Maar niets is minder waar. Je gaat op pensioen, een nieuw feestelijk hoofdstuk. Het pad zal en moet bewandeld worden, en het is aan ons om er het beste van te maken; het te nemen zoals het komt en er hier en daar een eigen draai en invulling aan te geven.

Wel nu, Marleen, laat 'ergens een eigen draai en invulling aan geven' nu iets zijn waar jij toch wel in excelleert. Een sterkte, zoals we dat in professionele kringen zouden benoemen. Grijze zones, gaatjes, leemtes. Er zijn heel wat binnen detentie, en eens je ze zag, maakte je er gebruik van. Het was jouw manier om de job zinvol, uitdagend en naar correct gevoel in te vullen. Of om in woorden van het team te blijven: het was hoe jij jouw morele veerkracht toonde.

En die morele veerkracht, Marleen, had je ongetwijfeld nodig om de job aan te gaan in lijn met wie jij zelf bent: begaan met je werk, opkomen voor jezelf, opkomen voor jouw rechten en die van een ander, je doelgroep voorop. Kritische stem, niet klaar om te berusten in situaties, rechtvaardigheid als gids.

Marleen, dit gezegd zijnde, kunnen we misschien wel stellen dat je al die jaren niet aan het werk was, maar vooral aan het trainen was. Een personal training richting pensioen. Want, wie zal het ontkennen, werken binnen én detentie, én onderwijs, én Vocvo is op zich een verborgen work-out waar je veel skills ontwikkelt. Of om het heel optimistisch te stellen, eigenlijk kunnen we als collega's allemaal gewoon dankbaar zijn dat wij al deze skills cadeau krijgen. Dan toch een extralegaal voordeel dat als verrassing uit de bus komt...

Want naast het op scherp stellen van jouw veerkracht, zijn er nog heel wat andere zaken waar je in getraind bent geraakt....

- Neem nu bijvoorbeeld het begrip 'geduld'. Mocht jij in jouw ver pensioen ergens rond 6u in de ochtend de drang ervaren om al te wachten voor een gesloten winkel, kan jij op dat moment de kaart 'geduld' ongetwijfeld feilloos spelen.
- Of een ander voorbeeld. Je bent zonder meer ongelooflijk goed geworden in wachten op Godot. Misschien in onze kringen beter bekend als 'wachten op pakweg digitalisering'. Een sterkte die je ongetwijfeld van pas gaat komen. Sta je op een dag op en je internet werkt niet, er zijn tools of apps die je niet begrijpt of foutmeldingen... Relax Marleen, digitalisering komt blijkbaar toch zo nauw niet. En stijgt de stress alsnog, geen paniek, herinner je gewoon dat je getraind bent.
- En uiteraard zijn er nog talrijke andere voorbeelden van aangescherpte skills: master in relativeren, expert in creatief zijn, meester in zaken naar je hand zetten, ervaren in mensen naar de mond praten, gewend aan situaties naar eigen denken in te kleuren...

Kortom, eens je op pensioen gaat, ben je niemand anders dan een zelfbewust, zelfredzaam en kritisch persoon. Het type gepensioneerde dat zich niet laat doen, voorrang eist, mensen probleemloos laat rechtstaan op een bus. Noem maar op. Het type gepensioneerde waar de maatschappij zich best op voorbereid.

Marleen, je maakt nu een sprong. Misschien voelt het zelfs aan als een sprong in het diepe. Maar hé, Marleen, ook dat trainde je bij ons: zwemmen... Je doorzwom de oceanen van justitie, overwon wilde watertjes in Brussel, trotseerde de onvoorspelbare stromen van onderwijs en nam de golven van Vocvo er op het einde nog bij. Als een rots in branding, standvastig. Niet klaar om te wijken.

Want hoezeer wij hier ook ludiek mogen beweren dat wij allemaal van onze job leren, wij, als collega's, leerden vooral van jou, de rots in de branding. Je toonde ons hoe je soms net niét moet loslaten, hoe je een visie en idealen kan nastreven, hoe je een hele loopbaan gebrand kan blijven, hoe je 100% jezelf mag zijn - overal... What you see is what you get...

Marleen, we gaan je missen. Je warmte als persoon, je ervaring, je inzichten, je tussenkomsten, je passie tijdens een VOC, je sarcasme en humor, je streefdoelen, maar evengoed jouw lach. Schaterend door de gangen. Of deze gangen nu door eerdere werkplaatsen, Vocvo, gevangenissen, de Abdij in Kortenberg, hotels in Noorwegen of door plaatsen als Luxemburg en March-en-Famenne liepen, de lach kwam aan en werkte versterkend. Al dan niet extra gevoed door een glas wijn.

Ook je power en enthousiasme zullen we niet vergeten. Niemand kan zich zo smijten in een teamspel als jij. Of het nu een quiz is of het uitbeelden van een gorilla, je gaat 100% - 100% Marleen, 100% onze collega, 100% klaar voor een nieuw hoofdstuk

We gunnen het je van harte. Bedankt voor al de jaren, blijf langskomen en blijf vooral altijd de Marleen die wij kennen. Carpe diem!

Liefs,  
jouw team